

καὶ τὸ μάθη διὰ φούρναρι, εἰς τὸν ὅποιον νὰ σταθῇ νὰ τοῖ δουλεύῃ χρόνους τέσσερους, εἰς τὸν ὅποιον καιρὸν νὰ τὸν θρέφῃ καὶ ντύνῃ καὶ ποδένῃ καὶ μάθῃ τὴν τέχνη του. Καὶ ὁμπλιγάζεται ἡ αὐτὴ μάννα νὰ σταθῇ τὸ αὐτὸ παιδὶ τιμημένα καὶ καλὰ, χωρὶς νὰ κάμῃ καμμία κλεψία, οὔτε νὰ φύγῃ καὶ ἂν εἰπῇ νὰ ἔβγῃ νὰ φύγῃ, νὰ ἡμπορῇ νὰ τὸ στενεύῃ, τόσο τὸ αὐτὸ παιδί, ὥσάν καὶ τὴ μάννα διὰ κάθε ντάννο καὶ ζημία ποὺ ἤθελε λάβει ὁ αὐτὸς μ(ισσέ)ρ Γεωργάκις, εἰς μαρτυρίας.

† ἀναστάσις λάτζαρης μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν.

† Σπ. πελεγρινόπουλος ¹⁾ μαρτυρῶ.

67.

Πώλησις ἀκινήτου τῆς 23 Νοεμβρίου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δεγόρες (Βιβλ. 8 σ. 70).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1709 Νοεμβρίου 23. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν παρόντες σωματικῶς οἱ σ(ινιὸ)ρ Θεοδωρῆς καὶ Προκόπις, ἀδελφία Νικλαῖοι, τοῦ π(ο)τ(ἐ) μ(ισσέ)ρ Μιχάλη, οἱ ὅποιοι, κάνοντας καὶ διὰ τοὺς κληρονόμους διαδόχους τους, δίνουν εἰς καθάριαν πουλησίαν πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῆ, τοῦ π(ο)τ(ἐ) Θεοδωρῆ, ἀπὸ τὰ Γιάννινα καὶ κάτοικος εἰς ταύτην τὴν χώραν τῆς Ζακύνθου, ἓνα κομμάτι ἀμπέλι, ὅπου εὐρίσκεται νὰ ἔχουν, κείμενον εἰς τόπον λεγόμενον στὸ Καλαμάκι, τόπος βάκουος, μὲ ἐλιές ποδάρια ἐννιά μέσα εἰσὲ δαῦτο, ντόπιες καὶ κορωνέϊκες ἀξιναρίων δέκα καὶ κάρτο τοῦ ἀξιναρίου. Πλησιάζει ἀπὸ τὸν Α: ἀμπέλι τοῦ Σταμάτη Ρούσου, Β: ἀμπέλι τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου καὶ χήρας Στρούζαινας, Ο: ἀμπέλι τῆς κυράτζας Καλίτζας Νίκλο ἀδελφῆς τῶν ἄνωθεν πουλητάδων καὶ ἀπὸ τὴν Γ: καντούνι καὶ ἀμπέλι τοῦ Ρωμιόπουλλου, γυναικεῖο ὀνόματι, καὶ τοῦ Κουκουλομμάτη, φυλαζόμενοι καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἐξεκβίροντας τὲς αὐθεντικὰς τερμινατζιόνες ἠξίωσαν κριτᾶτα τὸν σ(ινιὸ)ρ Νικολὸν Φαρακλὸν καὶ μ(ισσέ)ρ Δημήτριον Ρωμανόν ²⁾, κριτᾶδες ἠξιωμένοι ἀπὸ τὰ μέρη, οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν ἐξουσίαν ὅπου στοματικῶς ἔλαβαν ἀπὸ τὰ αὐτὰ μέρη, ἐπῆγαν ἀπερασμένες ἡμέρες ἀπάνου εἰς τὸν τόπον τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου καὶ εἶδαν, ἐμέτρησαν καὶ ἠῦραν τὴν καπατζιτά, ὥς ἄνωθεν ὅσον καὶ εὐρίσκεται καὶ καλῶς στοχάζοντάς το ἐστιμάρισαν νὰ ἀξίζῃ, μὲ τὶς ἐλιές ποδάρια ἐννιά, νὰ ἀξίζῃ δουκάτα ἀσημένια βενέτικα διακόσια, Νο 200. Καὶ οὕτως ἐριφερίραν εἰς τὴν συνείδησίν τους, τὴν ὁποίαν στίμαν, ἀγροικῶντάς τιν τὰ μέρη, δηλοῦν καὶ τὴν ἀτζε-

¹⁾ Ἡ οἰκογ. ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον τῷ 1530.

²⁾ Οἰκογ. ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ τῷ 1577. Ρ. οἰκ. ἐκ Μάνης μαρτυρεῖται τῷ 1694. Ρ. Λουκάς, διδάσκαλος τῆς ζωγραφικῆς, ἀπαντᾷ τῷ 1605. Ἐχομεν ἐπίσης συμβολαιογράφους τὸν Ἀγγελον (1547 - 1567), Ἰωάννην (1577 - 1590) καὶ Δομένικον (1589 - 1607)

τάρουν, λαουδάρουν, ἀπροβάρουν καὶ ρατιφικάρουν, ὥσπερ δεύτερη καὶ τρίτη, ρεφουδάροντας τὸ μπενεφίτζιο καὶ κάθε πάρτε καὶ νόμον κοντράριον τῆς παρούσης καὶ εἰς τὸ παρὸν ἔλαβαν τὰ ἄνωθεν ἀδέλφια Θεodorῆς καὶ Προκόπης, οἱ πούλητᾶδες, ἀπὸ τὸν ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη Μακρῆ, τὸν ἀγοραστήν, εἰς τόσα μετρητὰ τὰ ἄνωθεν δουκᾶτα ἀσημένια διακόσια, Νο 200, τιμὴ τῶν ἄνωθεν ὑποστατικοῦ καὶ ἔλαιων ὡς ἄνωθεν, μὲ τὰ ὅποια κράζονται πληρωμένοι καὶ εὐχαριστημένοι στάντε, τὴν ὁποίαν εὐχαρίστησιν, ἐγδύονται ἀπὸ τὴν σήμερον ἀπὸ τὸ ἀττουᾶλ καὶ κορποράλ ποσσέσο τῶν ἄνωθεν ἀμπελίων ἀξιναρίων δέκα καὶ κάρτο, ὅσο εἶναι καὶ βρίσκεται καὶ ἑλιές καὶ δίδουν το τοῦ ἄνωθεν ἀγοραστοῦ κληρονόμων καὶ διαδόχων του νὰ κάμη ὡς θέλει καὶ βούλεται, ὑπόσχοντας τὰ ἕτερά τους καλὰ, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, καὶ σωματικῶς ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ, κληρονόμων καὶ διαδόχων του διὰ τὸ μαντενιμέντο τῆς παρούσης καὶ σολεβάρουν τὸν ἀγοραστήν καὶ κληρονόμους διαδόχους του ἀπὸ κάθε ἐναντιότητος, ἔξοδον, ἰντερέσσα καὶ μεγιοραμέντα καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα τὰ δουκᾶτα, Νο 200, ὅπου εἰς τὸν καιρὸν ἔλαβαν, ὡς ἄνωθεν, καὶ διὰ πρωτύτερη καουζιὸν τοῦ ἄνωθεν μ(ισσέ)ρ Γιάννη τοῦ ἀγοραστῆ μπαίνουν πιέτζιοι ἢ παροῦσα. Καὶ ἔτσι εὐχαριστημένη κυράτσα Καλίτσα, ἀδελφὴ τῶν ἄνωθεν πούλητᾶδων καὶ κυράτσα Ἄννα θυγατέρα καὶ ἀνεψιὰ ρισπεττίβε τῶν αὐτῶν πούλητᾶδων, ὁμοῦ καὶ ἰνσόλιδουμ μὲ τοὺς ἄνωθεν ἀδελφούς, μάρμπα καὶ πατέρα ρισπεττίβα, ὑπόσχονται τὰ καλὰ τους, κινητὰ καὶ ἀκίνητα, παρόντα καὶ μέλλοντα, καὶ σωματικῶς διὰ τὸ μαντενιμέντο καὶ κάθε ἐναντιότητα ὡς ἄνωθεν καὶ διὰ τὴν ἄνωθεν σοῦμμα. Καὶ οὕτως ἔμειναν εὐχαριστημένα τὰ μέρη καὶ βεβαιώνουν εἰς μαρτυρίας.

† Νικολὸς Φαρακλὸς κριτής.

† Δημήτρις Ρωμανὸς κριτής.

† Μιχαὴλ ἱερ. ὁ Μπαρτζὸς μαρτυρῶ καὶ ὑπογράφω διὰ ὄνομα τῆς κυράτσας Καλίτσας παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν ἄνωθεν.

† Ἀνδρέας ἱερ. ὁ Νομικὸς μαρτυρῶ καὶ ἀπογράφω διὰ τὴν ἄνωθεν κυράτσα Ἄννα, ἔτσι παρακαλεστὸς ἀπὸ τὴν αὐτήν.

† Προκόπης Νίκλος βεβαιώνω.

† Θεodorῆς Νίκλος βεβαιώνω.

68.

Συμβιβασμὸς τῆς 30 Νοεμβρίου 1709. Νοτάριος Ἰω. Δενόρες (Βιβλ. 8 σ. 77).

† Ἐν Χρ(ιστοῦ) ὀνόματι ἀμήν. 1709 Νοεμβρίου ὕστερη, ἐνεφανίστησαν ἔμπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων παρόντες καὶ σωματικῶς ἀπὸ ἕνα μέρος ὁ πατὴρ Γιάννης Νίκλος καὶ ἀπὸ τὸ ἕτερον ὁ πατὴρ Γεώργιος Κοντόσταβλος, ὁ